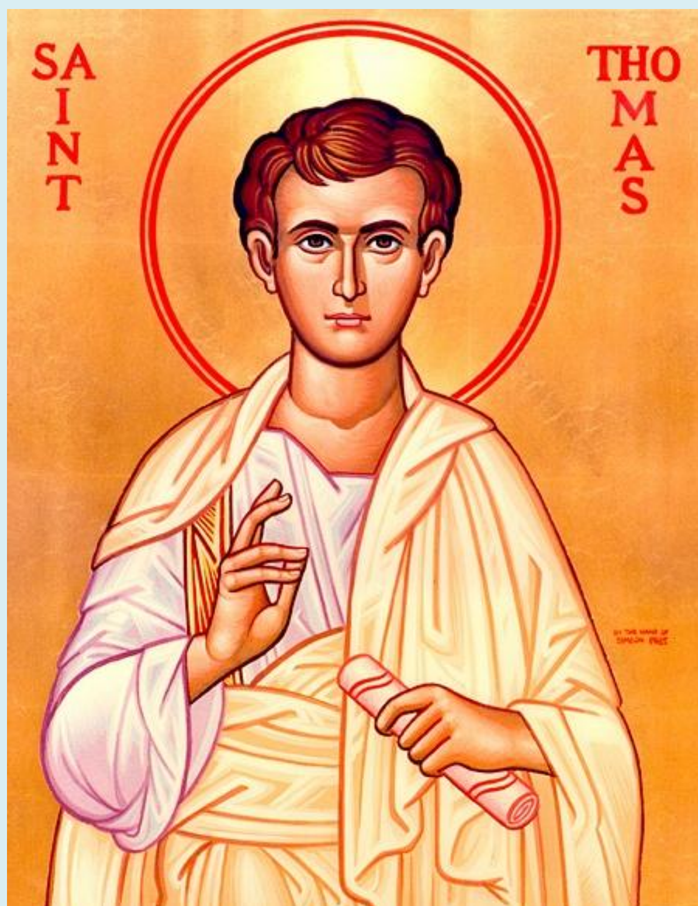
Acatistul Sfântului apostol Toma

(s.v. 6 octombrie / s.n. 19 octombrie)

Sfântul apostol Toma (s.v. 6 octombrie / s.n. 19 octombrie):

https://www.academia.edu/108288824/Sf%C3%A2ntul_apostol_Toma_6_19_octombrie_

https://archive.org/details/sf.-ap.-toma

https://www.slideshare.net/slideshow/sfantul-apostol-toma-s-v-6-octombrie-s-n-19-octombrie/283790412

***

Materiale despre Sfântul apostol Toma:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf.%20ap.%20Toma%20(6%20oct)

https://archive.org/details/@steaemy?query=apostol+Toma

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=apostol+Toma

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălă-şluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi **troparele** acestea, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

După obişnuitul început se zic:

Condacul 1
Cela ce dintre apostoli ai fost ales a purta crucea cea grea a îndoielilor spre adeverirea fără putinţă de tăgadă sau de îndoială a Învierii lui Hristos, scapă-ne pe noi cu rugăciunile tale din furtunile lumii şi din valurile îndoielilor vieţii acesteia, ca să-ţi strigăm: ***Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!***

Icosul 1
Galileea neamurilor a oblăduit a ta pruncie, sfinte, învrednicindu-te pe tine Dumnezeu a auzi propovăduirea lui Hristos şi a vedea prea slăvitele Sale minuni şi cunoscându-L pe El, Dumnezeu adevărat, să-L urmezi îndeaproape şi încă şi în ceata celor doisprezece apostoli să te numeri, pentru care zicem ţie:
Bucură-te, Toma, cel ce ai fost numit Geamănul;
Bucură-te, că ai cunoscut pe Iisus Galileanul;
Bucură-te, că prin minuni, puterea Lui ţi s-a vădit:
Bucură-te, că L-ai cunoscut pe El a fi Dumnezeu;
Bucură-te, îţi strigă sufletul meu;
Bucură-te, că pe urmele lui Hristos ai purces;
Bucură-te, că te-ai învrednicit apostol a fi ales;
Bucură-te, că între cei dintâi ai fost chemat;
Bucură-te, că între cei doisprezece te-ai numărat;
Bucură-te, că ai urmat lui Hristos până în sfârşit;
Bucură-te, că prin tine temeiul credinţei s-a vădit;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 2-lea
Prin dumnezeiască Pronie, nu ai fost de faţă cu ceilalţi apostoli, când li s-a arătat lor Mântuitorul după Sfânta Sa Înviere, de aceea nu ai crezut spuselor lor, când

mărturiseau zicând: ***"L-am văzut pe Domnul"***, şi-L slăveau cu cântări zicând: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Necrezând mărturiei celor unsprezece apostoli ***"că a Înviat Domnul omorând moartea"***, ai dorit să vezi locul rănilor Lui şi să pui degetul în coasta Lui, spre desăvârşita încredinţare a ta şi a tuturor neamurilor până la sfârşitul veacurilor; de care prea înţeleaptă îndoială minunându-ne, strigăm ţie:
Bucură-te, că a rânduit Domnul să nu fii de faţă la arătarea Sa;
Bucură-te, cel ce n-ai crezut că Hristos a înviat, dând viaţa;
Bucură-te, că apostolii bună vestire ţi-au adus;
Bucură-te, că dorind a-L vedea, n-ai crezut ce ţi-au spus;
Bucură-te, că dorirea ta fierbinte te-a făcut îndoielnic;
Bucură-te, că în hotărâre nu te-ai arătat şovăielnic;
Bucură-te, că îndată ţi-ai arătat dorirea să-L vezi pe Hristos;
Bucură-te, că ai zis: "De nu voi pipăi rănile Lui nu voi crede";
Bucură-te, că degetul pe rănile Lui ai voit să ţi-L pui;
Bucură-te, că prin această taină adâncă descoperi oricui;
Bucură-te, că ne înveţi a ne lipi de rănile lui Hristos;
Bucură-te, că ne arăţi a primi suferinţa ca pe un dar luminos;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 3-lea

Cunoscând Domnul curăţia cugetului tău, ca spre adeverirea Învierii şi nu spre ispitire ţi-a fost îndoiala, te-a învrednicit slăvitei arătării Sale, ca noi, cunoscând minunea, cu tine de-a pururi să cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

Arătându-Se Domnul pentru a doua oară apostolilor pe când erai şi tu cu dânşii, ţi-a adeverit dumnezeiască puterea Sa, căci cunoscându-ţi îndoiala, te-a chemat să-ţi pui degetul în coasta Sa, după dorire, dojenindu-te şi înlesnindu-ţi a fi credincios arătării Sale şi nu necredincios; pentru care noi cu cutremur strigăm ţie:
Bucură-te, că Domnul a doua oară apostolilor s-a arătat;
Bucură-te, că prin această arătare şi pe tine te-a bucurat;
Bucură-te, că Iisus ţi s-a adresat ţie anume;
Bucură-te, că te-ai cutremurat când te-ai auzit chemat pe nume;
Bucură-te, că ai recunoscut îndată pe Domnul Hristos;
Bucură-te, că te-a certat cu blândeţe să nu fii necredincios;
Bucură-te, şi ne întăreşte şi pe noi în credinţă;
Bucură-te, că ai adeverit Învierea cu prisosinţă;

Bucură-te, şi nu ne lăsa în îndoială;
Bucură-te, şi din căderile noastre ne scoală;
Bucură-te, al lumii îndreptător;
Bucură-te, osârdnic povăţuitor;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 4-lea

Punând degetul tău pe rănile Domnului şi cunoscându-L pe El a fi cu adevărat Dumnezeu cel înviat din morţi, ai strigat cu tărie: ***"Domnul meu şi Dumnezeul meu!"***, încredinţându-ne şi pe noi de Sfânta Sa Înviere şi învăţându-ne a cânta Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea

Prin îndoiala ta cea din cuget curat izvorâtă şi din fierbinte dorinţă de a adeveri taina cea nepricepută de minte a Învierii lui Hristos, dat-ai mai cu tărie tuturor să ştie că a înviat Domnul nu cu nălucire, ci cu acelaşi trup cu care pătimise pentru a noastră mântuire. Pentru aceasta, noi laude îţi aducem ţie:
Bucură-te, cel ce ai fost ales să porţi a îndoielii cruce;
Bucură-te, că îndoiala ta adeverirea Învierii aduce;
Bucură-te, că dumnezeiasca Taină prin tine s-a lucrat;
Bucură-te, că smerit crucea ai purtat;
Bucură-te, că lumii spre întărire şi nu spre sminteală ai fost pus;
Bucură-te, că s-a vădit cât de mult te-a iubit Iisus;
Bucură-te, că a ta îndoială nu L-a mâhnit;
Bucură-te, că dorirea ta arzătoare ţi-a plinit;
Bucură-te, că ne-ai fost dat nouă tare întărire;
Bucură-te, că te avem spre povăţuire;
Bucură-te şi în îndoieli luminează a noastră minte;
Bucură-te, strigăm ţie, apostole sfinte;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 5-lea

După Sfânta Înălţare a Domnului şi după primirea harului cel dumnezeiesc prin pogorârea Sfântului Duh, aruncând apostolii sorţi ca să ştie unde avea fiecare să propovăduiască cuvântul lui Dumnezeu, tu, sfinte, ai primit India, spre propovăduire, slăvind pe Dumnezeu cu cântări: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea

Propovăduitor neamurilor păgâne din depărtatul Răsărit ai fost trimis, pornind pe drumul celor trei magi să duci vestirea Învierii lui Hristos şi Evanghelia Sa mântuitoare, pentru care laude ca acestea aducem ţie:
Bucură-te, că neamurile Răsăritului le-ai adunat la turma lui Hristos;
Bucură-te, că ai propovăduit credinţa la neamuri păgâne;
Bucură-te, că piatra pusă de tine pururi rămâne;
Bucură-te, că L-au cunoscut ca pe un Soare mult luminos;
Bucură-te, că ai înălţat puternica Biserică în Răsărit;
Bucură-te, că ai purces pe drumul pe care magii au venit;
Bucură-te, că ai lăţit al Evangheliei cuvânt;
Bucură-te, apostole şi propovăduitor prea sfânt;
Bucură-te şi ne învredniceşte şi pe noi mărturisirii Lui;
Bucură-te şi ne întăreşte pe piatra mărturisirii Domnului;
Bucură-te şi dă-ne mărturisirii neînfricoşate;
Bucură-te şi din ispita îndoielilor ne scoate;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 6-lea
Spre adeverirea propovăduirii Cuvântului lui Dumnezeu şi spre încredinţarea neamurilor datu-ţi-s-a ţie, sfinte, şi darul de a săvârşi minuni, ca toţi, văzându-le, să slăvească pe Dumnezeu cel ce ţi-a dăruit ţie putere multă şi să strige Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Aflându-te tu, sfinte, în Cezareea, prin pronia lui Dumnezeu ai fost chemat drept meşter zidar, să mergi în India pentru înălţarea unui palat împărătesc şi, în drum, oprindu-vă într-o cetate în care se prăznuia nunta împărătească şi fiind poruncă ca să meargă şi toţi străinii ce s-ar afla în cetate, aflându-te acolo, ai fost lovit peste obraz fără de vină de o slugă, pe care ai blestemat-o să-i fie ruptă mâna de câini, lucru ce s-a şi întâmplat. Care minune văzând-o mulţi au venit la credinţă şi chiar pe fiul împăratului l-ai învăţat a păzi curăţia cămării de nuntă; pentru aceasta îţi strigăm:
Bucură-te, că ale tale cărări de Dumnezeu au fost rânduite;
Bucură-te, că ai aflat prilej să faci minuni prea slăvite;
Bucură-te, că pe cel ce te-a hulit fără vină l-ai osândit;
Bucură-te, că după cuvântul tău pedeapsă a primit;
Bucură-te, că prin aceasta puterea lui Dumnezeu au cunoscut;
Bucură-te, că multora osânda lui spre pildă s-a făcut;
Bucură-te, că mulţi au venit la credinţa adevărată;
Bucură-te şi ne învaţă şi pe noi a nu huli niciodată;
Bucură-te, că însuşi fiul împărătesc s-a întors la credinţă;

Bucură-te, că l-ai îndemnat la păzirea curăţiei în cuviinţă;
Bucură-te, că şi noi, prin tine, bune îndemnuri primim;
Bucură-te şi ne învredniceşte următori sfaturilor tale să fim;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 7-lea

Aflând împăratul cetăţii de sfătuirea dată fiului său şi văzându-l pe el că a părăsit slujirea idolească a voit să te piardă, dar fiind în drum spre India, sfinte, Dumnezeu te ocrotea pentru slujba ce-ţi încredinţase; de aceea, necontenit laude şi cântări îi aducem Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea

Voind Gundafor, împăratul Indiei, să-şi facă un palat prea slăvit, prin pronia lui Dumnezeu ai fost adus înaintea lui drept meşter iscusit, venit din laturile Palestinei. Primindu-te cu mare bucurie împăratul şi încredinţându-ţi aur din destul, spre săvârşirea palatului, tu, sfinte, l-ai împărţit la săraci, ca să-i agoniseşti lui palat fără de asemănare în locaşurile cereşti. Pentru care înţeleaptă îndrăzneală, lăudându-te, îţi strigăm:
Bucură-te, că prea îndrăzneţ te-ai arătat;
Bucură-te, că ai făurit un plan minunat;
Bucură-te, că tot aurul la săraci l-ai dat;
Bucură-te, că pe Domnul însuşi L-ai împrumutat;
Bucură-te, că palat prea slăvit împăratul a dorit;
Bucură-te, că locaş neasemănat în ceruri i-ai gătit;
Bucură-te, că prin tine şi noi năzuim la cămările cereşti;
Bucură-te, că acolo, împreună cu Hristos te sălăşluieşti;
Bucură-te şi ne du şi pe noi în casa Tatălui de Sus;
Bucură-te şi ne uneşte cu Domnul Iisus;
Bucură-te, ajutătorul celor săraci şi în nevoi;
Bucură-te, sfinte, şi roagă-te şi pentru noi;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 8-lea

Aflând împăratul cele făptuite de tine, a poruncit să te arunce în temniţă, dar tu, sfinte, în necazuri te bucurai, proslăvind pe Dumnezeu şi strigându-i Lui: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea

Minunata orânduire a arătat Dumnezeu spre încredinţarea împăratului, că neînşelător era cuvântul tău despre zidirea palatului celui ceresc, căci în chip neaşteptat s-a săvârşit din viaţă fratele împăratului şi a fost purtat de înger şi a văzut slava celor

agonisite în ceruri de tine, sfinte. Apoi a slobozit Dumnezeu să se întoarcă el întru simţire spre adeverirea celor văzute, de care incredinţându-se împăratul, te-a liberat din temniţă şi a venit la dreapta credinţă, iar noi, văzând minunea, grăim:
Bucură-te, că te-ai învrednicit de minuni prea slăvite;
Bucură-te, că prin minuni cuvântul şi faptele ţi-au fost adeverite;
Bucură-te, că răbdarea în suferinţă ţi s-a răsplătit;
Bucură-te, că însuşi împăratul la credinţă a venit;
Bucură-te, şi ne întăreşte şi pe noi în necaz;
Bucură-te, şi al nostru cuget ţine-l mereu treaz;
Bucură-te, că din temniţă te-ai izbăvit;
Bucură-te, că celor din prigoane le eşti zid nebiruit;
Bucură-te, că ne arăţi nouă puterea credinţei;
Bucură-te, că ne vădeşti preţul suferinţei;
Bucură-te că izbăveşti din închisoare pe cei nedreptăţiţi;
Bucură-te, strigă ţie ai tăi slujitori;
Bucură-te Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 9-lea

Luminând tu cu propovăduirea Evangheliei părţile Indiei, a venit clipa cinstitei mutări a Maicii lui Dumnezeu şi toţi apostolii din toate părţile lumii au fost răpiţi şi aduşi în Ghetsimani înaintea patului Preacuratei, ca să aducă ei slăvite cântări de îngropăciune şi lui Dumnezeu să-i cânte: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea

Şi de această dată a voit Dumnezeu ca tu, sfinte, să ajungi a doua zi după îngropăciune şi, sfătuindu-se apostolii, spre mângâierea ta au deschis mormântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, ca să te închini prea curat trupului ei, dar deschizându-l n-au aflat decât giulgiurile, adeverindu-se astfel că Maica lui Dumnezeu, în chipul Fiului Său, cu trupul la Cer a fost luată. Această mare taină cunoscând-o, strigăm către tine:
Bucură-te, că ai fost ales spre adeverirea unor taine prea slăvite;
Bucură-te, că de Dumnezeu îndoiala şi zăbava au fost rânduite;
Bucură-te, că şi proslăvirea Maicii Domnului ai adeverit;
Bucură-te, că pe nori din India în Ghetsimani ai venit;
Bucură-te, că ai ajuns a doua zi după îngropăciune;
Bucură-te, că vi s-a descoperit ce să faceţi prin rugăciune;
Bucură-te, că aţi hotărât ca mormântul să fie deschis;
Bucură-te, că doar giulgiul l-aţi aflat pe pământ întins;
Bucură-te, că aţi înţeles că la cer cu trupul a fost luată;
Bucură-te, că aşa dragostea Fiului pentru Maica Sa se arată;

Bucură-te, cel ce îndoielnic şi zăbavnic te-ai dovedit;
Bucură-te, că îndoiala şi zăbava ta de rătăciri ne-a izbăvit;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 10-lea
După aceasta iarăşi în părţile Indiei întorcându-te, Sfinte Toma, propovăduiai pe Hristos, întorcând pe mulţi la credinţă şi învăţându-i pe ei să-I cânte lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Prin multe alte minuni, Sfinte Toma, ai întărit propovăduirea Cuvântului lui Dumnezeu, când un slujitor netrebnic, ucigându-şi copilul, te-a învinuit pe tine de fapta lui ticăloasă, iar tu, neavând nici o mărturie în faţa judecătorilor pentru nevinovăţia ta, ai cerut să te ducă înaintea pruncului celui ucis şi i-ai poruncit lui ca însuşi să mărturisească pentru sineşi cine l-a ucis, iar cel mort a cuvântat, arătând pe cel vinovat. De care lucru cutremurându-ne, ţie strigăm unele ca acestea:
Bucură-te, că prin tine multe alte minuni s-au făcut;
Bucură-te, că în primejdii darul Domnului ţi-a fost scut;
Bucură-te, că minciuna slujitorului idolesc s-a vădit;
Bucură-te, că cel mort singur a grăit;
Bucură-te, că mărturie de nevinovăţia ta a dat;
Bucură-te, că pe nelegiuitul său tată ucigaş l-a arătat
Bucură-te, că Hristos, Soarele dreptăţii, te-a luminat;
Bucură-te, că Domnul tău din primejdii şi din temniţă iarăşi te-a scăpat;
Bucură-te, şi ne fii nouă apărător în ispite;
Bucură-te, şi ne scapă de cursele diavolului cele meşteşugite;
Bucură-te, aducem ţie cei ce cinstim a ta pomenire;
Bucură-te, mijlocitor la cer pentru a noastră mântuire;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 11-lea
Prin trei femei prea cucernice: Sindiclia, Migdonia si împărăteasa Tertiana, pe care le-ai adus de la păgâneasca închinare de idoli la creştineasca credinţă şi închinare a Unuia singur adevărat Dumnezeu, ţi-a pregătit Domnul şi cărarea muceniciei, ca cetei sfinţilor alăturându-te, de-a pururi să cânţi lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Învăţându-le pe ele să-şi păzească curăţia ferindu-se de amestecul cu păgânii, ai întărâtat mânia urâtorului de curăţie, care prin soţii acelor cucernice femei s-a pornit cu înverşunare împotriva-ţi, îndemnând pe împărat să te piardă pentru că le

despărţiseşi pe ele de la spurcata închinare idolească şi de la păgâneştile năravuri necurate şi pe mulţi i-ai adus la slujirea lui Hristos. Dar tu, sfinte, te-ai arătat gata a le răbda toate pentru dragostea lui Hristos, pe care-L propovăduiai, de aceea şi noi cu credinţă îţi strigăm ţie:

Bucură-te, că întâi pe Sindiclia la credinţă o ai câştigat;
Bucură-te, că ea plină de dar s-a arătat;
Bucură-te, că prin ea şi pe Migdonia, rudenia ei, o ai atras;
Bucură-te, că şi aceasta, s-a arătat bun şi cinstit vas;
Bucură-te, că pe însăşi prea înţeleapta împărăteasă Tertiana, Domnul o a chemat;
Bucură-te, că mânia împăratului împotriva ta s-a întărâtat;
Bucură-te, că cele trei femei cucernice cununi ţi-au împletit;
Bucură-te, că şi cununa muceniciei ţi-au pregătit;
Bucură-te, şi ne povăţuieşte şi pe noi pe calea mântuirii;
Bucură-te, că ne încredinţăm ajutorului tău şi povăţuirii;
Bucură-te, păzitorul întregii curăţii;
Bucură-te, agonisitorul cereştii avuţii;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 12-lea

Înştiinţându-se împăratul că un străin a întors-o pe femeia sa de la împreună petrecerea cu el, plin de mânie, te-a prins şi te-a aruncat în temniţă, sfinte. La judecată aducându-te, tu cu îndrăznire ai mărturisit că Unuia singur Dumnezeu, Făcătorul cerului şi al pământului te închini şi slujeşti şi, neputând să te plece nici închinării idoleşti şi nedobândind de la tine nici a întoarce pe împărăteasă la petrecerea ei de mai înainte, te-a dat la munci grele, dar pe toate le-ai biruit cu puterea lui Hristos, căruia necontenit îi slujeai, cântând-I: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Neputând cu munci să te piardă nelegiuitul împărat şi temându-se de norod, te-a scos cu vicleşug din cetate, împreună cu tine mergând, apoi te-a dat pe mâna ostaşilor care cu cinci suliţe te-au străpuns şi aşa ai dobândit cununa muceniciei, încât după moarte nu numai cinstitele tale moaşte, dar şi ţărâna mormântului în care au fost îngropate s-a arătat făcătoare de minuni şi chiar un frate al împăratului, îndrăcindu-se, a fost tămăduit cu ţărâna de la mormântul tău, de care minune s-a cutremurat până şi împăratul care cu urgie te-a pierdut şi aşa l-ai întors şi pe el la credinţă, iar noi cu cutremur strigăm ţie:

Bucură-te, că te-ai învrednicit de slăvite minuni şi cununi;
Bucură-te, că în viaţă şi după moarte te-ai arătat făcător de minuni;
Bucură-te, că cea mai luminoasă cunună, cununa muceniciei îţi străluceşte;
Bucură-te, că prin mucenicia ta, ceata sfinţilor sporeşte;

Bucură-te, că mulţi îndrăciţi ai tămăduit;
Bucură-te, că ţărâna mormântului tău a vindecat pe fratele împăratului ce s-a îndrăcit;
Bucură-te, că împăratul care te-a ucis la ajutorul tău a alergat;
Bucură-te, că în vedenie i te-ai arătat şi l-ai mustrat;
Bucură-te, că de ajutor nu l-ai lipsit;
Bucură-te, că prin minunata tămăduire, pentru Hristos l-ai dobândit;
Bucură-te, că şi azi tămăduieşti multe boli şi neputinţe;
Bucură-te, şi scapă-ne pe noi de ale sufletului şi ale trupului suferinţe;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)
O, prea sfinte apostole al lui Hristos, cel ce îndoielnic şi zăbavnic te-ai arătat spre adeverirea desăvârşită a dumnezeieştii Taine a Învierii Domnului şi a proslăvirii prea curatei Sale Maici, cela ce în viaţa ta şi după moarte făcător de minuni te-ai arătat şi cu mucenicească cunună te-ai încununat, apără turma lui Hristos de toată rătăcirea şi îndoiala; pe noi, cei zăbăvnici cu inima, ne întăreşte pe piatra mărturisirii Sale; cu rugăciunile tale dă tămăduire rănilor sufletelor şi trupurilor noastre şi ne mijloceşte mântuirea la sfârşitul vieţii noastre. Amin.

Apoi se zice:

Icosul 1
Galileea neamurilor a oblăduit a ta pruncie, sfinte, învrednicindu-te pe tine Dumnezeu a auzi propovăduirea lui Hristos şi a vedea prea slăvitele Sale minuni şi cunoscându-L pe El, Dumnezeu adevărat, să-L urmezi îndeaproape şi încă şi în ceata celor doisprezece apostoli să te numeri, pentru care zicem ţie:
Bucură-te, Toma, cel ce ai fost numit Geamănul;
Bucură-te, că ai cunoscut pe Iisus Galileanul;
Bucură-te, că prin minuni, puterea Lui ţi s-a vădit:
Bucură-te, că L-ai cunoscut pe El a fi Dumnezeu;
Bucură-te, îţi strigă sufletul meu;
Bucură-te, că pe urmele lui Hristos ai purces;
Bucură-te, că te-ai învrednicit apostol a fi ales;
Bucură-te, că între cei dintâi ai fost chemat;
Bucură-te, că între cei doisprezece te-ai numărat;
Bucură-te, că ai urmat lui Hristos până în sfârşit;
Bucură-te, că prin tine temeiul credinţei s-a vădit;
Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!

Condacul 1

Cela ce dintre apostoli ai fost ales a purta crucea cea grea a îndoielilor spre adeverirea fără putinţă de tăgadă sau de îndoială a Învierii lui Hristos, scapă-ne pe noi cu rugăciunile tale din furtunile lumii şi din valurile îndoielilor vieţii acesteia, ca să-ţi strigăm: ***Bucură-te, Sfinte Toma, apostol al Mântuitorului Hristos!***

***

Sfântul apostol Toma, care se numeşte Geamăn, era din Paneada, cetatea Galileii. Iar când Domnul nostru Iisus Hristos era pe pământ cu oamenii şi umbla prin cetăţi şi sate învăţând popoarele şi tămăduind toate suferinţele, atunci Toma, auzind propovăduirea Lui şi văzându-I minunile, s-a apropiat de El cu osârdie şi umbla după El, nesăturându-se de cuvintele cele dulci şi de vederea preasfintei Sale feţe. Şi astfel s-a învrednicit a fi rânduit în ceata celor doisprezece Apostoli, cu care a urmat Domnului până la mântuitoarele Lui patimi.

Iar după înviere, Sfântul Toma, prin necredinţa sa, a sporit mai mult credinţa în Biserica lui Hristos. Căci atunci când ceilalţi ucenici ziceau: "Am văzut pe Domnul", el nu voia să creadă, până ce singur nu a putut să-L vadă şi să-I pipăie rănile. Şi după opt zile, fiind ucenicii adunaţi şi Toma fiind împreună cu dânşii, arătându-se Domnul, i-a zis: "***Adu-ţi degetul tău şi vezi mâinile Mele şi adu mâna ta şi o pune pe coasta Mea şi nu fi necredincios, ci credincios***". Toma, văzând şi pipăind coasta cea de viaţă dătătoare a lui Hristos, a zis: ***"Cu adevărat eşti Domnul meu şi Dumnezeul meu".*** În acest chip s-a propovăduit învierea Domnului cu mai multă tărie, căci Mântuitorul nu cu nălucire, nici cu alt trup, ci cu acelaşi trup cu care a pătimit pentru mântuirea noastră, a înviat cu adevărat şi S-a arătat ucenicilor.

După înălţarea Domnului Iisus Hristos şi după primirea Sfântului Duh, sfinţii Apostoli, aruncând sorţi unde să propovăduiască fiecare cuvântul lui Dumnezeu, ***Sfântului Toma i-a căzut soarta să meargă în India,*** ca acolo, luminând pe păgânii din părţile cele întunecate, să înveţe diferitele popoare: parţi, mideni, perşi, hircani, bactrii şi brahmani, până la cele mai de pe urmă părţi ale Indiei. **Şi mâhnindu-se el că era trimis la nişte popoare sălbatice ca acestea, Domnul I s-a arătat în vedenie, întărindu-l ca să îndrăznească şi să nu se teamă, poruncindu-i şi făgăduindu-i că va fi cu dânsul.**

Iar calea în acele părţi i s-a arătat în chipul acesta: ***Gundafor, împăratul Indiei, vrând să-şi facă frumoase palate împărăteşti, a trimis pe un negustor de al său, Avan, în părţile Palestinei ca să caute un meşter mare şi iscusit care ştie să zidească cu înţelepciune şi să poată face palate, în aşa chip precum sunt palatele cezarilor de la Roma.***

Domnul a poruncit lui Toma (în vedenie) ca să meargă cu Avan în piaţa Indiei. Iar Avan, căutând în Cezareea un zidar înţelept, Toma s-a întâlnit cu dânsul şi i-a spus că el este iscusit pentru acest lucru. Apoi, mergând cu Avan, au intrat în corabie şi au călătorit cu vânt prielnic spre India.

Sosind la o cetate au auzit glas de trâmbiţe, de muzici şi de orgă, pentru că împăratul acelei cetăţi îşi mărita o fată. Împăratul a trimis vestitori în toată cetatea ca să adune la nuntă şi pe bogaţi şi pe săraci şi pe străini, iar de n-ar voi cineva să vină, acel om să fie dat judecăţii împărăteşti. Auzind despre aceasta, Avan şi Toma s-au temut ca să nu mânie pe împărat, fiind străini şi au mers la nuntă în curtea împărătească. Şezând acolo toţi şi veselindu-se, Apostolul a ales locul cel mai din urmă şi nu mânca nimic, nici nu se veselea, ci numai lua seama la ceilalţi, iar ceilalţi toţi priveau la dânsul ca la un străin şi ca la unul de alt neam. Dar cei care stăteau lângă dânsul ziceau: "Pentru ce ai venit aici şi nu mănânci, nici nu bei?"

A răspuns apostolul: "Nu am venit aici nici pentru mâncare, nici pentru băutură, ci am venit ca să împlinesc voia împăratului, căci vestitorii săi au strigat: "De nu va veni cineva la nuntă, va fi vinovat şi dat judecăţii împărăteşti!"

****

Acolo se afla o femeie evreică ce cânta bine din chitară şi pentru fiecare din cei care şedeau la masă cânta câte ceva. Acea femeie l-a văzut pe Toma că nu se veselea, ci adeseori căuta spre cer şi l-a cunoscut că este evreu şi cântând înaintea lui, îi grăia în limba evreiască astfel: "Unul este Dumnezeul iudeilor, care a făcut cerul şi pământul". Iar Apostolul Toma, ascultând cu plăcere a rugat-o ca să mai cânte odată aceste cuvinte.

Însă omul care turna vin la masă, văzând pe apostolul Toma trist, l-a lovit cu palma, zicându-i: "La nuntă eşti chemat, nu ca să te întristezi, ci să te bucuri împreună cu cei care beau".

Iar apostolul i-a răspuns celui care l-a lovit: "Să-ţi răsplătească ţie Dumnezeu chiar în acest veac, iar mâna aceea care m-a lovit s-o vezi mâncată de câini spre pilduirea multora".

După puţină vreme omul care l-a lovit pe apostolul Toma a ieşit la o fântână, voind să aducă oaspeţilor apă ca să o amestece cu vin şi venind la fântână un leu l-a ucis pe omul acela, apoi sugând sângele din el, s-a dus. Iar câinii, alergând, l-

au sfâşiat în bucăţi şi un câine negru, apucând mâna cea dreaptă, a adus-o în mijlocul ospăţului şi a lăsat-o acolo, înaintea tuturor.

Văzând acest lucru, toţi s-au tulburat şi au întrebat a cui este mâna aceea. Iar femeia care cânta la chitară a strigat, zicând: "Mare taină s-a arătat astăzi între noi: sau Dumnezeu sau un trimis al lui Dumnezeu a vrut să şadă astăzi cu noi. Pentru că eu am văzut pe omul care turna vin lovindu-l cu palma pe omul cel străin şi am înţeles că omul acesta a grăit evreieşte, astfel: "Să-ţi văd mâna ta cea dreaptă mâncată de câini, spre pilduirea multora". Şi aceasta s-a împlinit, precum vedeţi cu toţii". Atunci pe toţi mesenii i-a cuprins frica.

Iar împăratul, după sfârşitul ospăţului, chemând pe Sfântul apostol Toma la dânsul, i-a zis: "Să intri în casă şi să binecuvântezi pe fiica mea care s-a căsătorit".

Apostolul Toma, intrând în casă, i-a învăţat pe tinerii căsătoriţi păzirea curatei feciorii şi rugându-se pentru dânşii, i-a binecuvântat şi s-a dus.

După ce ei au adormit, l-au văzut pe Iisus Hristos în chipul Sfântului Apostol Toma, venind la dânşii şi căutând spre ei cu dragoste.

Iar mirele, socotind că este Toma, a zis către dânsul: "Oare n-ai ieşit tu mai înainte decât toţi? Cum de te afli aici?"
Iar Domnul a zis: "Eu nu sunt Toma, ci sunt frate cu el şi toţi cei ce se leapădă de lume şi îmi urmează Mie, aşijderea ca şi dânsul, vor fi nu numai fraţi ai Mei, în veacul ce va să fie, ci şi moştenitori ai împărăţiei Mele. Deci, să nu uitaţi, fiii Mei, ceea ce v-a sfătuit fratele Meu. De veţi păzi, după sfatul lui, fecioria voastră fără de prihană, vă veţi învrednici de cununile nepieritoare în cămara Mea cerească!"

Acestea zicându-le Domnul, s-a dus. Iar ei, deşteptându-se, îşi spuneau unul altuia vedenia şi sculându-se, s-au rugat lui Dumnezeu toată noaptea aceea. Iar cuvintele cele zise lor, ca nişte mărgăritare de mult preţ, le păzeau în inimile lor.

A doua zi a intrat împăratul în camera unde erau tinerii şi i-a aflat pe ei şezând deosebit şi tulburându-se cu inima, i-a întrebat de pricina despărţirii lor.

Iar ei, răspunzând, au zis: *"Noi ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne învrednicească până la sfârşitul vieţii noastre să păzim fecioria curată, precum o avem acum, ca aşa să merităm a ne încununa cu curatele cununi în împărăţia cea cerească, după făgăduinţa Domnului, Care ni S-a arătat nouă!"*

Atunci împăratul, înţelegând că străinul acela care fusese seară în casa lui i-a sfătuit să păzească fecioria, s-a mâniat foarte tare şi a trimis îndată pe slujitorii săi ca să-l prindă pe apostolul Toma. Dar nu l-au aflat, pentru că Avan şi apostolul Toma plecaseră cu corabia spre India.

***

Ajungând la Gundafor, împăratul Indiei, s-au dus înaintea lui şi Avan a zis: "Iată, împărate, ţi-am adus din Palestina un zidar foarte înţelept, ca să facă palate frumoase pentru împărăţia ta".

Iar împăratul, văzând pe Toma, s-a bucurat şi arătând locul unde voia să construiască palatele şi măsurând unde avea să fie temelia, i-a dat aur mult pentru zidire, iar el a plecat în călătorie. ***Toma, luând aurul, l-a împărţit la cei săraci şi scăpătaţi, iar el, ostenindu-se în propovăduirea Evangheliei, a întors pe mulţi oameni la credinţa în Hristos şi i-a botezat.***

***

În acea vreme tânărul acela, care după sfatul Sfântului apostol Toma a făgăduit să-şi păzească fecioria, auzind că Apostolul propovăduieşte pe Hristos în India, luându-şi soţia cu dânsul s-a dus la Apostolul Toma şi fiind luminat de dânsul, a primit Sfântul botez. Fecioara aceea se numea Pelaghia pe urmă ea şi-a vărsat şi sângele pentru Hristos. Tânărul se numea Dionisie şi s-a învrednicit de dreapta episcopiei. Apoi s-a întors la moşia sa cu binecuvântarea apostolului Toma şi a făcut cunoscut în tot locul mărirea lui Dumnezeu, aducând la credinţa în Hristos pe cei necredincioşi şi zidind biserici prin cetăţi.

***

După doi ani, împăratul a trimis la apostolul Toma pe cineva ca să-l întrebe când vor fi terminate palatele care se zidesc. Iar apostolul l-a înştiinţat pe împărat că numai acoperişurile palatelor au mai rămas de făcut. Şi s-a bucurat împăratul, căci socotea că Toma îi zideşte palatele pe pământ şi a trimis iarăşi mult aur, poruncindu-i că acoperişul să fie frumos zidit. ***Iar el, luând aurul şi ridicându-şi ochii şi mâinile spre cer, a zis: "Mulţumesc Ţie, Doamne, iubitorule de oameni, că în diferite chipuri rânduieşti mântuirea oamenilor". Şi, iarăşi, împărţind aurul la cei nevoiaşi, se silea cu propovăduirea cuvântului lui Dumnezeu.***

După o vreme oarecare împăratul a aflat că nici nu s-a început a se zidi palatul pe care l-a poruncit, iar tot aurul lui a fost împărţit la săraci şi zidarul nici nu se îngrijeşte pentru zidire, ci umblă prin cetăţi şi prin sate şi propovăduieşte un Dumnezeu nou, făcând multe minuni. Mâniindu-se împăratul foarte tare, a trimis

slujitorii ca să-l prindă pe Apostol şi fiind prins şi adus înaintea împăratului, acesta îl întrebă: "Oare ziditu-mi-ai palatele?"

Apostolul a răspuns: "Le-am zidit foarte bine şi sunt foarte frumoase".

Şi a zis împăratul: "Să mergem să vedem aceste palate".

A răspuns apostolul: "Nu poţi în această viaţă să vezi aceste palate, ci numai atunci când te vei duce din această viaţă, atunci le vei putea vedea şi sălăşluind în ele, vei petrece acolo în veci cu bucurie".

Iar împăratul, socotind că este batjocorit, s-a mâniat foarte tare şi a poruncit ca Apostolul să fie aruncat în temniţă, împreună cu Avan, negustorul care l-a adus şi să fie pedepsit cu moarte cumplită, încât chiar şi pielea de pe dânşii să fie jupuită şi să fie arşi în foc.

Şi fiind în temniţă, Avan îl ocăra pe apostol, zicând: *"Tu şi pe mine şi pe împărat ne-ai păcălit, spunând că eşti zidar înţelept, iar acum ai pierdut şi aurul împăratului şi viaţa mea. Căci, iată, pentru tine pătimesc şi voi muri în chinuri grozave, căci împăratul este cumplit şi ne va ucide pe amândoi".*

Iar apostolul, mângâindu-l, îi zicea: "Nu te teme, că nu vom muri acum, ci vom fi vii şi liberi şi vom fi cinstiţi de împărat, pentru palatele pe care i le-am zidit, întru împărăţia cea de sus".

***

În acea noapte fratele împăratului a căzut bolnav şi a zis acestuia: "Pentru mâhnirea ce a venit asupra ta şi eu sunt supărat şi din această pricină m-am îmbolnăvit şi iată, acum voi muri". Şi fratele împăratului zicând acestea, a murit îndată. Împăratul, uitând de mâhnirea cea dintâi, a fost cuprins de jale pentru moartea fratelui şi acum plângea nemângâiat.

Îngerul lui Dumnezeu, luând sufletul celui care murise, l-a înălţat în lăcaşurile cereşti şi înconjurând acolo acele lăcaşuri, îi arăta multele palate minunate, frumoase şi luminoase şi erau unele mai frumoase şi mai luminoase decât altele, ale căror frumuseţi nu este cu putinţă a le spune. Şi îngerul a întrebat pe suflet, zicând: "În care din aceste toate palate ai voi să vieţuieşti?"

Iar sufletul, privind spre cel mai frumos palat, a zis: "De mi s-ar da voie să petrec măcar într-un colţ al acestui palat, nimic nu mi-ar mai trebui".

Iar îngerul a zis: "Nu vei putea să petreci în aceste palate pentru că sunt ale fratelui tău şi aceste palate au fost zidite de străinul Toma cu aurul care i s-a dat lui".

Apoi sufletul a zis: "Mă rog Ţie, Doamne, dă-mi voie să mă duc la fratele meu şi voi răscumpăra de la dânsul aceste palate, pentru că el nu ştie cât sunt de frumoase şi după ce le voi răscumpăra, iarăşi mă voi întoarce aici".

Atunci îngerul a întors sufletul în trup şi îndată mortul a înviat şi deşteptându-se ca din somn, i-a întrebat pe cei care erau de faţă unde este fratele lui şi îi rugă să-i spună împăratului să vină la dânsul.

Auzind împăratul că a înviat fratele lui, s-a bucurat foarte mult şi a alergat la dânsul. Apoi, văzându-l viu, s-a înspăimântat, dar în acelaşi timp s-a şi bucurat. Iar cel înviat a început a grăi către dânsul: "Ştiu bine, împărate, că mă iubeşti ca pe fratele tău şi ai plâns pentru mine şi de ţi-ar fi fost cu putinţă să mă răscumperi de la moarte, ai fi dat chiar jumătate din împărăţia ta".

Iar împăratul i-a zis: "Adevărat, aşa este şi nu poate fi altfel".

Apoi fratele său i-a zis: "Dacă mă iubeşti atât de mult, doresc de la tine un dar şi te rog să nu mi-l respingi".

Iar împăratul a zis: "Tot ceea ce am îţi dăruiesc ţie, iubitul meu frate".

Şi împăratul şi-a întărit cu jurământ cuvântul său. Atunci fratele cel înviat a zis: "Dă-mi palatele tale pe care le-ai zidit în ceruri şi toată bogăţia mea de pe pământ să o iei tu în locul acestor palate".

Iar împăratul, auzind aceasta, s-a îndoit şi fiind uimit cu totul, tăcea. După aceasta l-a întrebat: "De unde am eu palate în ceruri?"

Şi i-a zis fratele: "Cu adevărat sunt nişte palate cum tu nici nu ştii şi nici n-ai văzut niciodată şi nicăieri aşa ceva sub ceruri şi aceste palate au fost zidite de Toma pentru tine, pe care tu îl ţii în temniţă; eu le-am văzut şi m-am minunat de frumuseţea lor nespusă şi aş dori să vieţuiesc acolo măcar într-un colţ, dar nu mi s-a dat voie. Pentru că îngerul care m-a luat pe mine mi-a spus că eu nu pot să petrec în aceste palate pentru că sunt ale tale, zidite de străinul Toma. Apoi m-am rugat îngerului să-mi dea voie să vin la tine pentru a răscumpăra acele palate şi dacă mă iubeşti, dă-mi-le mie şi tu să ai în schimb toate averile mele".

Atunci împăratul s-a bucurat de două lucruri: pentru viaţa fratelui şi pentru palatele care i s-au zidit în ceruri. Apoi i-a zis fratelui său: "Iubite frate, m-am jurat ţie să nu-ţi opresc sub stăpânirea mea nimic din cele ce sunt pe pământ, iar palatele din cer nu ţi le-am făgăduit şi dacă vei voi, avem pe lângă noi acelaşi zidar şi acela poate să-ţi facă şi ţie astfel de palate".

***

Zicând acestea, împăratul a trimis îndată la temniţă ca să-l scoată pe Sfântul Toma şi pe Avan, negustorul care l-a adus pe acesta şi alergând în întâmpinarea apostolului, a căzut la picioarele lui, cerându-şi iertare. Iar Apostolul, mulţumind lui Dumnezeu, a început să-i înveţe pe amândoi fraţii credinţa în Domnul nostru Iisus Hristos. Şi ei, umilindu-se, au ascultat cu dragoste cuvintele lui. Apoi i-a botezat şi i-a învăţat toată credinţa creştinească. După aceasta, amândoi fraţii şi-au zidit prin multe milostenii lăcaşuri veşnice în ceruri. Iar apostolul Toma, petrecând o vreme cu dânşii şi întărindu-i în credinţă, s-a dus în cetăţile dimprejur şi prin sate, propovăduind mântuirea sufletelor.

***

Apostolul Toma lumina sufletele, propovăduind Evanghelia, când a sosit vremea cinstitei mutări a Maicii lui Dumnezeu şi toţi apostolii din diferite ţări au fost răpiţi de nori şi aduşi în Ghetsimani, înaintea patului Preabinecuvîntatei Fecioare. Atunci a plecat din India şi Sfântul apostol Toma, dar n-a putut ajunge în ziua îngropării Preacuratei Născătoare de Dumnezeu, căci Dumnezeu aşa a rânduit lucrurile pentru adeverirea cea mai vrednică de credinţă, cum că Maica lui Dumnezeu a fost luată cu trupul la ceruri: adică precum pentru învierea lui Hristos, prin necredinţa lui Toma ne-am încredinţat mai bine, tot aşa şi pentru luarea cu trupul la ceruri a Preacuratei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu, ne-am încredinţat mai bine prin întârzierea lui Toma.

Deci, apostolul, sosind a treia zi după îngropare, s-a întristat foarte mult că nu s-a aflat şi el în ziua îngropării să petreacă la mormânt, împreună cu ceilalţi Apostoli, sfântul trup al Maicii Domnului său. De aceea, cu sfatul de obşte al Sfinţilor apostoli, au deschis mormântul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pentru ca Sfântul apostol Toma, văzându-i trupul, să se închine şi să se mângâie.

Deschizând mormântul, n-au mai aflat trupul Sfintei Fecioare, ci numai giulgiul singur şi în acest fel s-a făcut încredinţare că Maica lui Dumnezeu, ca şi Fiul său, a înviat a treia zi şi a fost luată cu trupul la ceruri.

***

După aceasta, Sfântul Toma s-a dus iarăşi în părţile Indiei şi a propovăduit acolo pe Iisus Hristos şi cu semne şi cu minuni pe mulţi oameni îi aducea la credinţă.

***

Ajungând la Meliapor, a luminat pe mulţi şi i-a întărit în credinţă, prin această minune. Era acolo un lemn foarte mare pe care nu puteau să-l mişte din loc nu numai o mulţime de oameni, dar nici elefanţii, iar apostolul Toma a tras acel lemn cu brâul său cam 10 stadii şi l-a adus pentru zidirea bisericii Domnului. Văzând acest lucru, credincioşii s-au întărit în credinţă, iar din cei necredincioşi mulţi au crezut.

***

A mai făcut şi altă minune mare, mai mare decât cea dintâi: un jertfitor evreu l-a ucis pe singurul său fiu şi a dat vina asupra Sfântului Toma, zicând: "Toma l-a ucis pe fiul meu". Şi s-a făcut gâlceavă mare şi s-a adunat tot poporul şi l-au apucat pe Sfântul Toma ca pe un ucigaş, voind să-l judece şi să-l chinuie, dar nefiind nimeni care să mărturisească că apostolul lui Hristos nu este vinovat de acea ucidere, a rugat pe judecător şi pe popor, zicând: "Lăsaţi-mă şi eu, în numele Dumnezeului meu, îl voi întreba pe cel ucis, să spună singur cine l-a omorât".

Apoi toţi au mers la mormântul fiului acelui evreu, iar Toma, ridicându-şi ochii în sus, s-a rugat lui Dumnezeu şi după aceasta a zis către cel mort: "În numele Domnului meu Iisus Hristos, îţi poruncesc, tinere, să ne spui nouă cine te-a ucis?".

Şi îndată mortul a grăit: "Tatăl meu m-a ucis".

Atunci toţi au strigat: "Mare este Dumnezeu cel propovăduit de Toma!".

Slobozind pe apostol, evreul jertfitor a căzut singur în groapa pe care o săpase Apostolului, iar prin minunea aceasta o mulţime de popor s-a apropiat de Dumnezeu şi au fost botezaţi de Apostolul Toma.

***

După aceasta, apostolul s-a dus în cele mai îndepărtate părţi în hotarele Calamidiei, unde stăpînea împăratul Muzdie şi propovăduind acolo pe Hristos, a adus la credinţă pe o femeie cu numele de Sindichia, care era rudă cu Migdonia, femeia lui Carizie, prietenul împăratului. Sindichia a făcut pe Migdonia să cunoască adevărul

şi să creadă întru unul Dumnezeu, Ziditorul tuturor, pe care Apostolul Toma Îl propovăduia.

Iar Migdonia a zis către Sindichia: "*Aş fi vrut să-l văd pe omul acela care propovăduieşte pe adevăratul Dumnezeu şi să aud învăţătura lui"*.

Sindichia a zis: "Dacă voieşti, doamnă, să-l vezi pe apostolul lui Dumnezeu, schimbă-ţi hainele şi te îmbracă ca o femeie din popor, ca să nu fii cunoscută şi apoi mergi cu mine".

Migdonia a făcut precum i s-a spus şi a mers după Sindichia şi l-au aflat pe apostolul Toma în mijlocul unei mulţimi de oameni simpli şi săraci, propovăduind pe Hristos. Şi, alăturându-se ele acelor oameni, ascultau învăţăturile apostolului, iar el le spunea multe despre Domnul Iisus Hristos, învăţându-i să creadă în El şi prelungea cuvântul referitor la moarte, la judecată, la gheenă şi la împărăţia cerească.

Auzind toate acestea, Migdonia s-a umilit cu inima şi a crezut în Hristos. Apoi, întorcându-se acasă, neîncetat se gândea la cuvintele apostolului Toma şi vorbea despre Hristos cu ruda ei, Sindichia şi se aprindea cu mai multă dragoste către El.

Şi din acea vreme a început a se depărta de cei necredincioşi, ca de vrăşmaşii lui Dumnezeu şi a fugit de toate vorbele lor, de ospeţe şi de toate desfătările lumeşti. Apoi nu mai voia să se apropie de bărbatul ei ca o soţie, fapt pentru care avea mare necaz bărbatul ei şi o silea să se supună.

Neputând a o supune, l-a rugat pe împăratul Muzdie să trimită pe împărăteasa Tertiana la femeia lui pentru ca aceasta s-o sfătuiască să nu se mai depărteze de el, ca soţie; împărăteasa Tertiana şi Migdonia, femeia lui Carizie, erau surori şi mergând împărăteasa la Migdonia, sora sa, a întrebat-o pentru ce nu se supune bărbatului ei.

Iar ea a răspuns: *"Pentru că este păgân şi vrăjmaşul lui Dumnezeu, iar eu sunt roaba adevăratului Dumnezeu, Iisus Hristos şi nu voiesc să fiu întinată de acel om necredincios şi necurat"*.

Tertiana a vrut să ştie şi ea cine este Iisus Hristos, adevăratul Dumnezeu. Atunci Migdonia i-a spus propovăduirea Sfântului apostol Toma şi a învăţat-o pe Tertiana să cunoască adevărata credinţă. Apoi Tertiana, voind să ştie mai cu de-amănuntul învăţăturile lui Hristos, a dorit să-l vadă chiar pe apostolul Toma şi să asculte

propovăduirea lui. Sfătuindu-se cu Migdonia, a trimis în taină după apostolul Toma şi chemându-l, l-au rugat să le arate calea cea adevărată.

Iar ***apostolul Toma, propovăduindu-l pe Hristos, le-a luminat cu lumina credinţei şi le-a spălat cu baia botezului, apoi le-a învăţat să păzească poruncile lui Dumnezeu şi să facă fapte bune. Iar ele, punând în inimile lor toate cele grăite de apostol, s-au sfătuit amândouă să slujească Domnului în curăţie şi să nu se apropie de bărbaţii lor, ca de nişte necredincioşi.***

***

Apostolul Toma făcea acolo multe minuni cu puterea lui Dumnezeu şi tămăduia toate neputinţele. Şi mulţi, nu numai din poporul cel simplu, ci şi din curtea împărătească, văzând semnele şi minunile făcute de apostol şi ascultând învăţăturile lui, au crezut în Hristos. ***Chiar unul din fiii împăratului, anume Azan, a crezut şi a fost botezat de apostolul Toma, pentru că însuşi Dumnezeu lucra în apostoleasca propovăduire, înmulţind numărul credincioşilor, spre mărirea numelui Său.***

***

Împărăteasa Tertiana, întorcându-se de la Migdonia, îşi petrecea vremea în rugăciuni şi în posturi şi nu se pleca la dorinţa bărbatului ei. Atunci împăratul, mirându-se de schimbarea femeii sale, a zis către Carizie, prietenul său: "Voind să-ţi dobândesc pe femeia ta şi pe a mea am pierdut-o, aşa că mai rea este a mea decât a ta". Şi amândoi, împăratul şi Carizie, au cercetat cu de-amănuntul care să fie pricina răzvrătirii femeilor lor, că nu vor să fie cu dânşii şi au aflat că un străin nemernic, anume Toma, învăţându-le credinţa în Hristos, le-a întors de la petrecerea împreună cu ei. Încă au mai aflat şi aceasta: cum că Azan, fiul împăratului şi multe din slugile casei lui şi din căpetenii şi din poporul cel simplu, mulţime fără număr, cred în Hristos, prin propovăduirea apostolului Toma. Şi s-a înfuriat împăratul împotriva lui Toma şi prinzându-l, l-a aruncat în temniţă.

După aceasta, ***apostolul a fost dus înaintea judecăţii împăratului şi acesta l-a întrebat: "Cine eşti tu, rob sau liber?", iar Toma a răspuns: "Sunt robul Aceluia asupra căruia tu nu ai stăpânire".***

Iar împăratul a zis: "Văd că eşti rob viclean şi fugind de la stăpânul tău, ai venit pe pământul acesta ca să răzvrăteşti poporul şi să ameţeşti femeile noastre. Deci, spune-mi cine este stăpânul tău?"

Apostolul a răspuns: ***"Stăpânul meu este Domnul cerului şi al pământului, Dumnezeul şi Făcătorul a toată făptura, Care m-a trimis pe mine să propovăduiesc numele Lui cel sfânt şi să-i întorc pe oameni de la rătăcirea lor".***

Iar împăratul i-a zis: "Lasă-ţi cuvintele tale cele viclene, înşelătorule şi ascultă porunca ce-ţi grăiesc eu: Cum ai depărtat tu cu înşelăciune pe femeile noastre ca să nu se unească cu noi, tot aşa să le întorci pe dânsele la noi! Căci de nu vei face aceasta, ca femeile noastre să fie cu noi în dragoste şi în unirea de mai înainte, te vom pedepsi cumplit".

Apostolul a răspuns: ***"Nu se cade ca roabele lui Hristos să se unească cu bogaţii cei fără de lege; nici nu este cu dreptate ca cele credincioase să fie necinstite de păgâni şi necredincioşi".***

Auzind acestea, împăratul a poruncit ca să fie aduse nişte scânduri de fier înroşite în foc şi pe acestea să fie pus cu picioarele apostolul. Şi făcând acestea, deodată a ieşit apă de sub scândurile acelea şi le-a răcit. Apoi, apostolul a fost aruncat într-un cuptor şi a doua zi a ieşit viu şi nevătămat din acel cuptor. După acestea, Carizie l-a sfătuit pe împărat, zicând: "Sileşte-l să se închine şi să jertfească zeului nostru, Soarele, pentru că aşa are să mânie pe Dumnezeul lui, care îl păzeşte întreg". Iar când, după porunca împăratului, îl duseră pe Apostol să se închine la idolul Soare, îndată idolul s-a topit ca ceara în faţa focului şi s-a risipit.

Şi se bucurau credincioşii de această putere a Dumnezeului ceresc şi mulţime de credincioşi au crezut atunci în Domnul.

Iar slujitorii care se închinau la idoli s-au răzvrătit asupra apostolului, pentru pierderea idolului lor şi împăratul, mâniindu-se, se gândea cum să-l piardă pe Toma, dar se temea de boieri, de popor şi de slugile sale, pentru că mulţi credeau în Hristos.

Apoi, luându-l, a ieşit din cetate urmat de ostaşii săi şi toţi socoteau că împăratul vrea să vadă un semn de la dânsul. Mergând cam la o jumătate de stadie, l-a dat pe Toma la cinci ostaşi ca să-l ducă în munte, poruncindu-le să-l străpungă acolo cu suliţele, iar el s-a dus în cetatea Axium.

Azan, fiul împăratului şi Sifor, un bărbat de neam bun, au alergat după apostolul Toma şi ajungându-l, plângeau pentru el. ***Apostolul Toma cerând ostaşilor voie să se roage, s-a rugat lui Dumnezeu şi a hirotonisit preot pe Sifor şi pe Azan diacon***

şi le-a poruncit să aibă grijă de cei care au crezut în Domnul şi să se sârguiască ca să înmulţească numărul credincioşilor lui Hristos.

Martiriul Sfântului apostol Toma, Peter Paul Rubens

După aceasta, ostaşii l-au străpuns cu cinci suliţe deodată şi aşa s-a sfârşit Sfântul apostol Toma.

Iar Sifor şi Azan au plâns mult pentru el şi au îngropat sfântul lui trup cu cinste. După îngropare, şezând lângă mormântul apostolului şi tânguindu-se, li s-a arătat sfântul, poruncindu-le să meargă în cetate şi să întărească pe fraţi în credinţă. Ei au mers după porunca Sfântului apostol Toma, învăţătorul lor, ale cărui rugăciuni avându-le în ajutor, au cârmuit bine Biserica lui Hristos. Iar împăratul Muzdie şi Carizie în zadar au silit pe femeile lor să se apropie de dânşii, căci n-au putut să le înduplece. Apoi, înţelegând că nu se vor supune lor cu nici un chip, le-au lăsat să vieţuiască libere, după voia lor, iar ele, scăpând de greutatea jugului însoţirii, vieţuiau în mare înfrânare şi rugăciuni, slujind Domnului ziua şi noaptea şi aduceau mult folos Bisericii prin viaţa lor cea îmbunătăţită.

****

După câţiva ani, s-a întâmplat ca unul din fiii împăratului Muzdie să fie chinuit de diavol şi nu putea nimeni să-l vindece, pentru că era foarte cumplit diavolul ce-l chinuia. Şi s-a mâhnit împăratul pentru fiul său şi a plănuit să descopere mormântul Sfântului apostol Toma, să ia un os din moaştele lui şi să-l lege la grumazul fiului său, ca să se tămăduiasacă de chinurile diavolului, pentru că auzise că Sfântul apostol Toma a izgonit mulţime de diavoli.

Când voia împăratul să facă acest lucru, i s-a arătat în vedenie Sfântul Toma, zicându-i: "Când eram viu nu m-ai crezut. Oare acum, de la mort cauţi ajutor? Dar dacă vei fi credincios, Domnul meu Iisus Hristos îţi va fi milostiv".

Această vedenie l-a îndemnat mai mult pe împărat pentru descoperirea mormântului apostolului. Şi, mergând împăratul, a descoperit mormântul, dar n-a mai aflat moaştele Sfântului, pentru că unii din fraţii credincioşi au luat pe ascuns sfintele moaşte şi le-au dus în Mesopotamia. Atunci împăratul a luat pământ din locul acela şi l-a pus la grumazul fiului său, zicând: "Doamne Iisuse Hristoase, de vei tămădui pe fiul meu prin rugăciunile apostolului Tău, Toma, eu voi crede în Tine".

Şi îndată a ieşit duhul necurat din fiul său şi s-a însănătoşit. Atunci împăratul Muzdie a crezut în Hristos şi a fost botezat de preotul Sifor împreună cu toţi boierii săi. A fost mare bucurie între credincioşi, idolii s-au sfărâmat şi căpeteniile lor s-au risipit, iar bisericile lui Hristos s-au zidit, sporind cuvântul lui Dumnezeu şi credinţa cea sfântă. Apoi, după botez, împăratul a început să se

căiască de greşelile pe care le săvârşise înainte şi stăruia necontenit în rugăciuni, iar prezbiterul Sifor le zicea tuturor: "Rugaţi-vă pentru împăratul Muzdie, ca să câştige milă de la Domnul nostru Iisus Hristos şi să primească iertare pentru păcatele sale".

În locul unde a fost îngropat trupul Sfântului apostol Toma se săvârşeau multe minuni cu rugăciunile lui, întru mărirea lui Hristos, Dumnezeul nostru, căruia împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinstea şi închinăciunea în veci.

Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Viaţa şi pătimirea Sfântului apostol Toma)